

Bestemmelsen i stk. 6 fastsætter sammensætningen af Energiklagenævnet. Energiklagenævnet er oprindeligt nedsat i lov om statstilskud til dækning af udgifterne til kuldi oxidafgift, hvor sammensætningen af nævnets medlemmer er fastsat på baggrund af de sags typer, som nævnet skal behandle efter denne lov. Der vil være behov for en anden medlemsmæssig sammensætning af nævnet i forbindelse med klager efter lovforslaget. Det foreslås derfor i stk. 6, at nævnet sammensættes af såvel sagkyndige på offshoreområdet som af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Dermed bevarer arbejdsmarkedets parter den tilknytning til klagesystemet, som parterne har efter havanlægsloven i kraft af deres deltagelse i bemandingsnævnet.

Til § 68

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 101 og naturbeskyttelseslovens § 88, hvorefter det ikke er muligt at påklage en afgørelse truffet af henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet til domstolene, hvis dette ikke sker inden for en frist på 6 måneder, efter afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til kapitel 8

Privatretlige regler for offshoreanlæg

Til § 69

Stk. 1 fastslår, at rederen af et mobilt offshoreanlæg i tilfælde, hvor ansvaret er begrænset efter sølovens regler, uanset anlæggets størrelse, hæfter for indtil 50 millioner SDR og yderligere 30 millioner SDR for skade på person. Disse særlige begrænsningsbeløb finder ikke anvendelse, hvor offshoreanlægget ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde, eksempelvis når anlægget er under forsejling eller bugsering. I disse situationer gælder sølovens almindelige begrænsningsbeløb. Ved de særlige trækningsrettigheder (SDR) forstås de af Den Internationale Valutafond anvendte særlige trækningsrettigheder som beskrevet i søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 538 af 15. juni 2004 om søloven.

Bestemmelsen er, i overensstemmelse med søloven, baseret på, at mobile offshoreanlæg anses som skibe i søretlig forstand. Medens mobile offshoreanlæg under forsejling o.l. fuldt ud er omfattet af sølovens regler, fastsætter bestemmelsen enkelte fravigelser fra sølovens regler, når mobile offshoreanlæg foretager efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed på dansk område. Søloven finder således også anvendelse på mobile offshoreanlæg, når de falder under denne lovs anvendelsesområde, men sølovens anvendelse er begrænset af de fravigelser, som er anført i

lovforslaget. Eksempelvis erstatter lovforslagets regler om havariopklaring sølovens regler om søforklaring. Søloven fastsætter endvidere, at reglerne deri om bjærgning ikke gælder for mobile offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed, jf. sølovens § 442, stk. 4.

Bestemmelsen fastsætter et højere ansvarsbegrænsningsbeløb for mobile offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed i forhold til det begrænsningsbeløb, disse anlæg har ved direkte anvendelse af sølovens regler. Det fremgår af sølovens § 181, stk. 2, at der kan fastsættes særlige ansvarsgrænser for mobile offshoreanlæg. Efter søloven udmåles skibes begrænsningsbeløb i forhold til skibets tonnage. Da mobile offshoreanlæg kun måles til en mindre tonnage set i forhold til anlæggenes størrelse, skadespotentiale, pris etc., bør der gælde et højere begrænsningsbeløb. Det foreslås, at beløbene i stk. 1 justeres under hensyn til udviklingen i størrelsen af sølovens ansvarsbegrænsningsbeløb. Beløbene i § 20 gælder for alle mobile offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed, også for skader som følge af denne virksomhed og uanset deres størrelse. Beløbene i havanlægsloven foreslås ændret, således at hæftelsen for andet end personskaade sættes til 50 mio. SDR i stedet for 20 mio. SDR i havanlægsloven. For skader på person forhøjes dette beløb i lovforslaget med 30 mio. SDR i stedet for 12 mio. SDR, som er anført i havanlægsloven. Disse forhøjelser svarer procentuelt tilnærmelsesvis til, hvad de almindelige globalbegrænsningsbeløb for skibe blev sat op med i 2004 ved en ændring af søloven.

I stk. 2 foreslås reglen, om at sølovens regler om søpant ikke finder anvendelse for erstatningskrav som følge af forureningsskader for mobile offshoreanlæg under efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, overført fra havanlægsloven. En tilsvarende bestemmelse findes i den norske lovgivning.

Den særlige bestemmelse i havanlægsloven om at en reder, der har bevilling til efterforskning eller indvinding af råstoffer (kulbrinter), fratages ansvarsbegrænsningsretten i søloven foreslås ophævet. Bestemmelsen diskriminerer de operatører, som har bevilling på bekostning af de, der ikke selv har bevilling, og bryder dermed princippet om lige konkurrencevilkår.

Til kapitel 9

Straf

Til § 70

Bestemmelserne i stk. 1 hjemler straf for de nævnte pligtsubjekter, hvis de undlader at sørge for, at identificere og vurdere risici, føre tilsyn samt give instruk-